

Περὶ τοῦ πῶς νὰ φέρωμεν εἰς χρόνους ἐπαράτους ἀπὸ τῆν ἴσιν Νεραντζικῆς νερό καὶ ἴσιν Μαγούλαν, διοχετεύοντες μ' αὐτὸ πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους τῆς Ρωμιοσύνης τῆς ἐντὸς τὴν τόσῃ ἀναγοῦλαν.

**Ἐπιφάνεια
πρὸ τῆς Βουλῆς.**

Τοιαῦτα νομοσχέδια καὶ τόσα ἐψήφισε καὶ ἔνῃν ἡ Μιχαλοῦ, κ' ἠκούσθη τάδε λέγουσα κ' ἡ γλώσσα τοῦ ἀσχρο-Φασουλῆ τοῦ νερούλου.

Σὲ χαίρω καὶ σήμερον, Βουλῆ, μήτηρ ὄδραγωγείων νερούλῃ καὶ νεροκοικιῶν κεφαλῇ, τὰ πάντα πρὸς θριάμβους ἐτοιμάσασα, δικαίως θαυμασθεῖται καὶ θαυμάσασα καὶ τοὺς Ρωμηοὺς ἐν ἕδασι κρεμάσασα.

Ἐσὺ τοὺς τρωϊνοὺς ἀστακομάχους προσημένους τοὺς ἀνέδειξες βασιλέους. Ὡ πότνια, σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ σὺ πότιζες καὶ πρῆσξες μὲ νερό κ' ἔμένα καὶ τὸν κάθε συμπολίτη μου, κ' ὄδραγωγέο κἀνε καὶ σ'ὸ σπῆτι μου.

Ἐἶπεν αὐτὰ γονυπετῆς ὁ ἔξλιτος ἀνορηπτής, καὶ στρέψας πρὸς τὸν Περικλῆ, ποῦ ἴσῃνας μπαστοῦνι, ἐρώναξε: σαποῦνι γιὰ σκοῦρα ροῦχα, βροὶ παιδιῆ, γιὰ πιᾶτα, γιὰ πατώματα, γιὰ νεροῦτες, γιὰ Ρωμηοὺς, γιὰ βουλευτάς, γιὰ κόμματια.

**Ἄθως ὁ διπλωμάτης
κ' ὁ Κόντης ὁ Κορφήτης.**

Κάθε νότα παραιτοῦμε, κάθε λόγο, κάθε βῆμα, γιὰ τὰ Σέρβια πετοῦμε καὶ τῆς Κορτάξ, τὸ τμήμα.

Παραίτοῦμε σοῦφρα φέρτα, κάθε μὰς παροῦσμῶ, τὴν σταρῖκα, τὸ σιτάρι, τὸν προῦπολογισμό, καὶ φοροῦμε τὴν πρῆσι, μὲ περοῦμια καὶ σιλάχι, σ'τὴ λιγνὴ φιλῆ μὰς μῆση.... τίμα, Βουλγαροὶ καὶ Βλαχοὶ.

Ἄμυνα ὁ Θεοδωράκης κράζει σ'τοὺς ἐπιδρομέτες, κ' ἂν αὐτὸς τὴν θέλη πάντε, δέκα τὴν ζήτοῦμ' ἔμας. Ἄμυνα κατὰ Βουλγαροὺς, ἄμυνα κατὰ Μαγυροὺς, Ἰταλῶν καὶ φίλων γ'λάρων καὶ προπαγαγῶν καὶ φλάρων μὲ τὰ τέλη μπακαλιάρων, φακεριῶν, ραγιῶν καὶ φάρων.

Ἄθω διπλωμάτη τρέχα, Κόντε Θεοτόκη τράβα ἐκεῖ πέρα, ποῦ βροντοῦσε τὸ τρυφεῖ τοῦ Βλαχάδα.

Ἐπ' ἀλησμόνητα βουὰ μὰς βγαίνουσι σταυρατοῖ.... πᾶμε τὰ παρῶνά μὰς νὰ τὰ ποῦμε σ'τὸν Κατῆ.

Ἐγε γιὰ, Λέβιδη, Στάη, τόση κῆμα τοῦ Βουδοῦρη, πᾶμε σ'τῆς ἠψηλαῖς ραχούλιας γιὰ νὰ πιάσωμε ταμποῦρι, νὰ γενοῦμε τοῦ Ἀσπώρτζη τοῦ μακαροῦ ταμποῦρι.

Ἰσως λίγο νὰ ντραποῦνε σὰν ἰδοῦν μεγάλα τζῆμα, καὶ σκυφοῖ μὰς προσκυνήσου καὶ σκληρὰ δὲν λημονήσου τὰ δικά μὰς τὰ Σαντζῆμα.

Παραίτοῦμε τῆς Ἑλλάς μὰς, παραίτοῦμε τῆς Κορδοῖας, πᾶμε σ'τῆ Μακεδονία καὶ ῶροτὸν ὁ Μακεδόνες πῶς ἐγένικε ταμποῦρι καὶ κορπιῖνι τοῦ Κορφήτη κ' ἕνα φέσι τὸ μεγάλο τρικαντὸ τοῦ διπλωμάτη.

Γιὰ σου, τζόμα μὰς Βουλῆ, σταριδάδες, Θεσσαλοὶ. Μοναχῆ σου τί θὰ κἀνης; γ' ἀπαρτίαις μὴ μὰς σῶνης, μὴν ποτίζης μὲ φαμάμα ντιστεγῆ φουτανελάδες..... φεύγομε γιὰ τὰ Σαντζῆμα, φεύγομε γιὰ τοὺς Καζάδες.

**Εὐχαριστήρια θεοῦ
πρὸς κύριον ποῦ μὰς τιμᾷ.**

Ὁ ἔξλιτος κλαμαρῆς εὐχαριστεῖ μετὰ χαρᾶς τὸν Ὄθωνα Ρουσόπουλον τὸν τῆς Ἀκαδημίας, ποῦ μετ' ἀγάπης ἀληθῆς καὶ τόσης προθυμίας ἀπὸ τοὺς πρώτους ἔσπευσε μὲ λίραν νὰ χουσῶρη τὴν λίραν τὴν Φασούλιον, ὅπου τὸ Κοινοβούλιον εἰκοσι χρόνους συνεχῆς ποθεῖ ν' ἀποθῶρη.

**Καὶ καρπόσιαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Ὁ Ρωμηὸς μὲ πόδα ραίνει τὸ νεόνυμν ἑυγαρί, τὸν Ἄλεκο τὴν Χαρῆμη, ζηλεμένο πᾶλληκαρι, καὶ τὴν ἄμορρη κυρά του, τοῦ Ταυβάκου θυγατέρα, ποῦλθαν κ' ἔμειναν γιὰ λίγο σ'τὰς Ἀθήνας ἐδοῦ πέρα. Καὶ τοὺς εὐχεται νὰ βλέπουσ' σ'τὴ φιλῆ τῶν τὴν χαρᾶ, τὴν ἀγάπην, τὴν ἰγεία, καὶ τὸν μπίστη τὸν παρᾶ.

Ὁ Σόλλογος πρὸς ἐκδοσὶν βιβλίων ἀρελίμων ἐξέδωκε περικαλλῆς τεύχος ἐκ τῶν δοκιμῶν, τῆς Σουηδίας δηλαδὴ προσφάτου ἐντυπώσεως, Ἄελλα Βικέλα συγγραπῆ μ' εὐφραδειαν καὶ γνώσεσι.

Τὸ «Ψάρεμα» πρὸς τοῦτοῦς ἔδωκε φιλικῶς τοῦ Γεωργίου τοῦ Δροσίτη, ποῦναι φαρὰ μεγάλος, μὲ νέαν ἑργαλείων κ' ἑλλανεικῶναν πλοῦτον πρὸς διδασχὴν φεράδων, ἀλλὰ καὶ μὴ τοιοῦτον.